

ABORTUAZ

Lehenbizi azterketaren abiapuntua zehaztu behar da. Gizonzko bat (aita) eta andrazko bat (ama) elkartu ziren eta andrazkoa haurdun geratu zen, haur bat dauka sabelean. Beraz, abortuan hiru gizaki daude jokoan: ama, aita eta sortu den haurra.

Ekintza gogorretan gogorra denez, ez ditugu saihestuko arazoari dagokien hitz gogorrak, gizaki bakar bat epaitzeko ez garela nor aitortuz ere. Gizaki partaide bakoitzetik arazoari begiratuz egingo dugu gure hausnarketa.

I.- Andrearen ikuspuntutik

2008ko irailean Eusko Jaurlaritzak eta Emakundek 'Gizon-duz' programa aurkeztu zuten. Umearen haste-heziketari buruzko erantzukizunaren elkartasuna (andrazkoaren eta gizonzkoaren arteko zereginen banaketa egokia) irudikatzen duen motxila aitari ematea izan zen ekintzaren sinboloa. Nire ustez, bai ekintzaren helburua eta baita ere sinboloa oso egokiak dira haurraren heziketari buruzko aita eta amaren batera arduratu beharra adierazteko. Aita ere arduradun.

Motxilaren sinboloa onartuz gero, logika apurtxo batek zera eskatzen du: andrazkoa haurdun egonik, abortatu (haurra erail) ala bizitzara bideratu aukeratzeko unean, berehala aitari motxila ematea.

Baita ere, andrazkoak haurdun dagoela jakin eta berehala, haurraren aitari motxila hori ematea, eginkizunetan partaide izan dadin.

Areago, haurgintzan (narrutan) egiten hasi baino lehenago, andrazkoak harrarazi beharko lioke ginezkoari motxila sinboliko hori, etor daitezkeen ekintzaren ondoren guztietan erantzule-kide izan dadin.

Abortuaren arazoaz arduratan dabilen andrazkoak zera onetsi behar du lehenbizi eta bere buruari maitasunez aitortu: haurdun dagoela, **haur** – dun, **gizaki** - dun dagoela gizonezko batekin edukitako ekintzaren ondorioz.

Jolas, atsegin, harreman goxo guztien muinean, sexu elkar-keta benetan gizatiarrak zera suposatzen du: haurgintzan has-teko, andrazko batek eta gizonezko batek elkarri motxila ematen diotela eta biek bereganatzen dutela egitera doazenaren ondorio guztiak. Bi gizakiren elkarri betiko 'BAI' esanez motxila eman eta gero hasten direla haurgintzan.

Andrazko maitarien artean, beren sexu zoragarria pozik onartzen dutenen artean (gehi gehienak), horrenbeste feminista zentzudun borrokalarien artean azaltzen dira gutxi batzuk, zoritxarrez, beren andrazko izanarekin pozik ez, eta sexu desberdintasuna onartzea nahi ez dutenak. Bere sabeleko haurragan aitak zer eginik, zer ikusirik, inongo eskubiderik/ardurarik hartu beharrik ez daukala baiesten dutenak. Andrazko eta gizonezkoaren arteko elkarren solidaritate oinarritzkoari uko egiten dietenak.

Abortua berak bakar bakarrik bere kabuz erabaki behar duen arazoa dela esaten ari den andrazkoak honela dihardu:

“hau nire arazoa da, nire gorputzeko arazoa da. Haur honen aitak ez du inolako ez jakiterik ez esku hartzerik haur honen izan ala ez izan erabakian.”,

Horrelako baieспен matxista gezurtiei jarraituz, gutxi batzuek andrazko bakarraren aukeran utzi nahi dute (aitari jakinarazi gabe ere) haurra jaio ala ez jaio erabakitzea. Hitz batez,

aita eta amaren eginez sortutako haurra, andrazkoaren jabetza pribatua dela esan eta egitea. Hori “**motxilarik ez!!!**” oihua ozen egitea da.

Baiespen gezurtia dela esan dugu, arrazoiz. “**Gure arazoa**” –haurraren, amaren, aitaren- arazoa izanik, gezurretan “**nire arazoa da**” aldarrikatuz dihardutelako. Eta “**gure gorputzen (nigan dagoen haurraren eta nirearen) arazoa da**” aitortu ordez, “**nire gorputzaren arazoa da**” esatean egia ezkututzen ari direlako.

‘Motxila’ sinboloa modu koherentean onartzeak zera eskatzen du: haurraren jaiotza elkarri betiko hitza emandako andrazkoaren eta gizonezkoaren maita/elkartzean sortu behar dela, lehenik; eta berdin gero jaio eta bizi, gizaki bete heldu arte. Elkarri betiko hitza (motxila) ematea familia sortzea denez, haurra familian jaio behar dela.

II.- Gizonaren ikuspuntutik

Sexua ez da une bakar baten bi gorputzen atseginerako naruru jotzen (haurgintzan) egiteko tresna; bi gizakiren (bi soinezko maitagogoren) betiko elkartze bidea eta ekintza hasteko baizik. Bi gizakiren elkarri betiko ‘BAI’ esatea baizik.

Naruru jotzen jardun, laguna haurdun geratuko edo geratu ote den arduratu gabe, eta haurdun geratu dela jakinez gero hor konpon esatea/egitea/onartzea, matxismo bikoitza praktikatzeko da: norberak matxista arduragabe gisa jardun; eta andra-kide maitagarria matxismopeko egoerara uztea/zapuztea. Gizonezkoaren benetako gizatasuna, hasieratik andrazkoari betiko kide izateko hitza benetan ematea da. Eta hitz hori andrazkoak gogo betez onarraraztea.

III.- Haurraren ikuspuntutik

Abortuaren arazoan partaide nagusia haurra da, haurdun dagoen andrazkoaren sabelean jaio gogo den gizakia. Eta

abortua, ama haurduna haur-gabe bihurtzea da. Haur bat desgerraraztea, erailtea,

Gizakiari buruzko hausnarketan hasiko bagina haur sortua datorkigun une edo egoerari begira, guraso edo ondorengoen beharrak eta nahiak atsegin huts bila aztertzen, etika lurpera botako genuke. Gizakia ez da bide edo tarteko inorentzat. Gizartean eta kosmos osoan gizaki gainean ez dago ezer. Gaina, beti eta denean, gizakia da.

Abortua, alderdi guztietatik begiratuta, andrazkoak, gizonetzkoak, gizarte osoak, gizakiari –haur sortuari- behar dion onespen koherentea ukatzea da. Etika oinarritik ezabatzea da. Hasiarako sinbolora itzuliz, zera errepikatu behar dugu: “**motxila**” bai, hasi baino lehenagotik, azkeneraino.

Jenaro Garate